

Til *statsministeren* (4/10 78) af:

Thorndahl (FP):

»Statsministeren bedes oplyse, hvilke elementer af den i åbningsredegørelsen bebudede værdistigningsafgift på al jord og fast ejendom der vil bevirke en dæmpning af prisstigningerne på fast ejendom i forhold til det værdistigningsafgiftsforslag, der var indeholdt i den tidligere regerings skattereformredegørelse.«

(Spm. nr. 30).

Begrundelse.

Af den mere detaljerede beskrivelse af værdistigningsafgiften i den tidligere regerings skattereformforslag og af den ret lange behandling, der er foregået i skatte- og afgiftsudvalget, og af den lange række spørgsmål, der er stillet, fremgår, at det oprindelige værdistigningsafgiftsforslag ikke blev tillagt betydning med hensyn til dæmpning af ejendomsprisstigningerne. Tværtimod udtalte den daværende skatte- og afgiftsminister, at denne værdistigningsafgift ville give staten så enorme indtægter, at det i 1990 ligefrem ville være dejligt at være finansminister (udgiftsminister).

Nu anfører regeringen imidlertid, at socialministeriets og venstres forslag til en værdistigningsafgift endvidere skal benyttes som instrument til at dæmpe prisstigningerne. Set i forhold til den forhenværende regerings forslag må der derfor være tilført det nye forslag om en værdistigningsafgift nye elementer, der i modsætning til det tidligere forslag er i øvrigt alle andre tidligere og nuværende afgifter og beskatninger af fast ejendom er i stand til at dæmpe prisstigningerne.

Besvarelse (13/10 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Med den udvikling i ejendomspriserne, der hidtil har præget det danske ejendomsmarked, er der opnået meget betydelige kapitalgevinster, som enten har kunnet belånes eller realiseres ved salg.

Det kan ikke undgås, at forventningerne om at kunne opnå sådanne kapitalgevinster påvirker efterspørgslen efter og dermed prisen på fast ejendom i opadgående retning.

En afgift, som formindsker de kapitalgevinster, der kan opnås, må derfor også forventes at virke dæmpende på prisudviklingen for fast ejendom.

Til *landbrugsministeren* (5/10 78) af:

Karl Møller (DKP):

»Kan ministeren oplyse, hvilke forhold i artiklen »Fejlhyppigheden ved kødkontrolarbejdet i sammenhæng med båndhastighed og træthedsfaktorer« (Dansk Veterinærtidsskrift nr. 4, 1978) der danner grundlag for veterinærdirektoratets påstand om manglende holdbarhed af undersøgelsen?«

(Spm. nr. 31).

Begrundelse.

Artiklen har været gennemgået af dyrlæger og statistikere, uden at de har kunnet klarlægge baggrunden for veterinærdirektoratets påstand. Indtil dokumentation foreligger, må jeg derfor gå ud fra, at påstanden enten bygger på manglende faglig indsigt i forholdene eller bortforklaring for ikke at ændre forholdene.

For at tilgodese folkesundheden er antallet af kontrollerede dyr pr. dyrlæge meget lavere i Sverige end herhjemme, jfr. regler for den svenske kødkontrol. Der er således god grund til at sikre de danske forbrugere på lignende måde som de svenske.

Det er naturligvis et fremskridt, at kontrollen med restkoncentrationer af antibiotika er udvidet til at omfatte 20.000 svin pr. år. Problemet er imidlertid ikke kun kvantitativt. Hvad nytter det f. eks. at øge antallet af undersøgelser for penicillin, når der ikke undersøges for den medicin, der anvendes mest i svineproduktionen? Der undersøges p. t. ikke for forbindelser som tylan, emtryl og spiramycin. Hvis man leder efter medicinrester, der kun anvendes i begrænset omfang, er det omtrent så udsigtsløst som at lede efter øl i en vandhane.

Besvarelse (13/10 78):

Landbrugsministeren (Kofoed):

Rapporten (»Fejlhyppighed ved kødkontrolarbejdet i sammenhæng med båndhastighed og træthedsfaktorer«) udarbejdet af Dansk veterinærhygiejnisk forening, reserve-